Rates

Subscriptions :

Inland Rs. 15-00 per year

Foreign Rs. 20-00 " "

Single copy 40 cts. (including postage)

Advertisement :

On application

In Memoriam :

Rs. 12-50 per insertion (within 4 inches)

Order Nisi :

Rs. 15-00 for two insertions (within 6 inches)

The MORNING STAR

உதய தாரகை

Registered as a Newspaper (Established 1841) Published Every Friday

Vol. 128. JAFFNA, FRIDAY, APRIL, 5TH, 1968. No. 14.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Notice

Please Address :

(1) All Editorial matter (excluding news) for the English pages) to : The Editor. The *Morning Star*, Vaddukoddai.

(2) All news to the News Editor Vaddukoddai.

(3) All Editorial matter for the Tamil pages to : The Tamil Editor, The *Morning Star*, Parcenage, Alaveddy.

(4) All Business correspondence re Advertisements and Subscriptions and all remittances to :

The Manager, The *Morning Star* — A. Kadirgamar, Esq. College Lane, Vaddukoddai.

Ourselves

Owing to the Good Friday and Easter holidays, there will be no issue of the *Morning Star* on the 12th inst. Our next issue will be on the 19th inst.

The Manager

Calendar of Events

April 7 :
Palm Sunday.

April 7 — 14 :
Holy Week — Self-Denial.

April 11 :
Maundy Thursday.

April 12 :
Good Friday.

April 14 :
Easter Sunday.

April 15 :
Youth Rally in the Fort Church, Jaffna.

April 22 — 25 :
Sunday School Teachers' Conference at the Women's Centre, Inuvil.

O

A YOUTH RALLY ON EASTER MONDAY

A Youth Rally for Christian youth from all Churches in Jaffna is to take place on Easter Monday, the 15th inst., from 3 to 6.45 p.m. in the Fort Church, Jaffna. The chief items in the programme will be a Faith-Fair, a Tamil Play— The Resurrection of Christ, and the closing service on the wall of the Fort. The Faith-Fair will consist of the following stands: English-Singing, Tamil-Singing, Radio play, Puppet-play, Picture Exhibition, Artists' look at the Resurrection and Slide-Show.

SUNDAY SCHOOL TEACHERS' CONFERENCE

An Inter-denominational Sunday School Teachers' Conference is to be held at the William Mather Memorial Women's Centre, Inuvil, from the 22nd to the 25th inst. The main speakers will be: the Rev. and Mrs. V. S. D. Sathianadhan, Miss Barbara Atkins and Miss L. Salmon, all trained and experienced Church School leaders. The programme will include Addresses, Demonstration Classes, Workshop, and use of Audio-Visual Aids.

LOCAL CONDENSED MILK AVAILABLE

The National Milk Board's Sweetened Condensed Milk Factory at Polonnaruwa is being declared open ceremonially today by the Prime Minister, Mr. Dudley Senanayake. From tomorrow Condensed Milk, produced at this Factory, under the label of 'Perakum' will be available in the local market.

DEATH OF A FORMER AMERICAN BOARD MISSIONARY

News is to hand of the death that took place a few months ago of Ruth Bookwalter Hummel, the wife of Mr. Arthur W. Hummel, Sr., of Washington. She was one of four in the family to engage in Christian service. Her two sisters, Miss Lulu Bookwalter and Mrs. Alice Ward, wife of Mr. A. A. Ward, rendered long and distinguished service in Jaffna. Her brother, Alfred, was a Regional Secretary of the National Committee of the Y. M. C. A. in the States. All of them are now dead. Mrs. Hummel and her husband had served for 14 years in North China, from 1914 to 1928. Later Mr. Hummel worked in the Chinese Department of the Library of Congress from which he retired in 1954 as chief of the Division of Orientalia.

PERSONAL

Mr. Mano Kadirgamar, who was working for the last four years at the London Branch of the Bank of Ceylon, has returned to the Island, and is now posted to the Foreign Department, Bank of Ceylon, Colombo. His wife and children, who were living with him in London, are expected to return home soon. He is a son of the late Mr. A. G. V. Kadirgamar and Mrs. Kadirgamar of Vaddukoddai, and a son-in-law of the late Mr. C. T. R. Singham and Mrs. Singham of Chavakachcheri.

THE JAFFNA ACADEMY

The Jaffna Academy celebrated its 5th anniversary on 30th March, with a Dinner at Palm Court. In view of the austerity measures covers were laid for only 90. Mr. R. E. J. A. Settukavalar proposed the toast of the Academy and congratulated the management on the rapid progress made by it during the short period of five years and referred to the valuable services rendered to several hundreds of boys and girls who would have been stranded without a suitable institution to go to continue their studies. The Director, Mr. J. C. Handy, replied to this toast and thanked all those who had helped the management in building up this institution, making special reference to Mr. M. Vairamuthu and Mudiar, C. Muthuthambiah, who had been a source of great inspiration and encouragement to him personally.

Miss Sinappah proposed the toast of the Guests in her characteristic manner showing an insight into the personality of each guest.

Mr. J. M. Sabaratnam, Additional Government Agent, Jaffna, in replying to the toast of the Guests, referred to the austerity rule and said that very soon the country would be quite self-sufficient in food as a result of the internal agricultural campaign launched by the Government. He further stressed upon the importance of religion in the life of every student.

The Director also announced that the Academy was starting on a new lease of life in that (i) it had been recognised by the Department of Examinations to present candidates for the G. C. E. Ordinary and Advanced Level and University Entrance Examinations and (ii) the Management had been handed over to a Joint Committee of St. John's College and the Jaffna Academy approved by the Governing Body for C. M. S. Educational Institutions in Ceylon. The Committee consists of:-

Ex-officio members ;

His Lordship the Bishop of Colombo as Chairman.

The Archdeacon of Jaffna.

The Manager of St. John's College, who may also be Manager of the Academy.

The Principal of St. John's College.

The Director of the Jaffna Academy.

Other members:

One member nominated by the Bishop of Colombo - Dr. A. V. A. Velnanayagam.

One member elected by the Governing Body of C. M. S. Educational institutions in Ceylon - Prof. O. E. R. Abhayaratne.

One member elected by S. J. C., O. B. A., south Ceylon - Mr. Paul Lewis.

One member elected by S. J. C., O. B. A., Jaffna - (not elected)

One member elected by S. J. C., Welfare Association - Mr. S. Kanagaratnam

Four co-opted members-Messrs M. Vairamuthu, S. Thambydurai, K. Neelah and J. M. Sabaratnam.

JAFFNA CIVIC WEEK

Following the decision of the Special Commissioners of the Jaffna Municipality, the Northern Capital is to observe a Civic Week during the period May 15—21. The theme is: A More Beautiful City — "Alaku Vaintha Yarlpanam".

A Civic Week Committee consisting of one of the Special Commissioners, heads of Municipal Departments, key Government officers, Principals of leading schools and a few other citizens has been formed. The week's programme is under the overall direction of the Municipal Commissioner, who is also convener of the Committee.

The following are the highlights of the four-point programme :

1. **The Schools' Programme** consists of Civic Lessons centred round Municipal Government which would prepare senior pupils for participation in the Civic Week programme as well as make Local Government meaningful to them. The *Eelanadu* and the *Co-operator* are conducting Essay Contests on the subject 'My City'.

2. **A Clean-up Campaign** will be the central activity of the Civic Week. It will extend to clean-up and levelling road sides, open spaces, removal of stones, and removal of posters from all unauthorised places. It is hoped to secure the co-operation of theatre managers and others to prevent the putting up of posters except on bill boardings. It is also hoped to incorporate a 'Save Used Paper Campaign' in the activities of Civic Week.

3. **Campaign for an orderly City** in such things as a better Road sense, the observance of the Highway Code, the forming of queues at bus halts and public counters and the avoidance of waste of water and electricity. The Police and the C. T. B. are helping in this campaign.

4. **The Civic Education of Adults** by means of leaflets, seminars, film shows and the newspapers. The newspapers are being invited to bring out Special Issues on May 15 to mark the commencement of Civic Week. It is the intention to publish a Civic Week Souvenir of the City of Jaffna, which will be of value to citizens.

FAREWELL

The members of the Jaffna College Round Table bade farewell to Mr. and Mrs. P. W. J. Muttiah at dinner on Tuesday, the 2nd April. Mr. Muttiah has retired after several years of teaching at Jaffna College. Mr. Silan Kadirgamar, in his introductory remarks as President, referred to Mr. Muttiah as belonging to a long line of distinguished teachers under many of whom he himself had the privilege of studying. These teachers had served the College with devotion and made Jaffna College a great institution.

Mr. T. Visvanathan, speaking on behalf of the Round Table, referred to Mr. Muttiah's early years and his achievements. Mr. Muttiah had passed the Senior Cambridge, with exemption from the London Matriculation while in Malaya. He might have taken to Medicine but while on a visit to Ceylon he was influenced by Mr. Allen Abraham and others to graduate and choose teaching as his career. There is no doubt that he has distinguished himself in this career. He was a teacher of the Bicknell era and is among the last group of teachers of that era to retire. Apart from his work as teacher of English he made a valuable contribution as member of the Secondary School Committee. He took a keen interest in the teaching profession and the professional advancement of the teacher. He fought for the rights of the teachers. He was systematic in his ways and was one of the few teachers who made daily notes of lessons. Mr. Visvanathan concluded by wishing Mr and Mrs. Muttiah many happy years of retirement.

The Principal, Mr. S. V. Balasingham, speaking on behalf of the administration, emphasised Mr. Muttiah's qualities as a teacher who took his work seriously. He had a keen interest in the affairs of the College and made a valuable contribution as teacher and Head of the Department of English. He functioned effectively as Faculty Adviser to the School Council. He was also a keen sportsman and an active tennis player. The Principal thanked him for his services to the College.

The Secretary, Mr. A Shanmugadas, made a presentation to Mr. Muttiah on behalf of the Round Table.

Mr. Muttiah replying was in reminiscent mood. He recalled his student days and period as teacher at Jaffna College in the 1920's. He referred to his twenty years at Hartley College as having been a memorable period, since those years also coincided with Hartley's outstanding period with several remarkable students who later distinguished themselves. He was happy to return to Jaffna College to continue his teaching career. He referred to the primary purpose for which the Round Table had been founded — to promote matters of educational interest. He called upon the teachers to take a keen and active interest in matters educational.

He thanked the Round Table on behalf of his wife and himself for this function.

DEATH OF DR. MARTIN LUTHER KING, Jr.

News came this morning of the tragic sudden death of Dr. Martin Luther King, Jr., the Civic Rights Leader, in the United States of America. He had led a march of Negroes recently and was expected to lead another march next Monday. As he was standing on the balcony of his hotel in Tennessee, he was shot dead.

OBITUARY

The death occurred after a brief illness of Mary Parinyanam Moses, the wife of Mr. V. T. Moses of the 1st Cross Street, Jaffna. She was nearly 74 years of age at the time of her death. She was a teacher at the Jaffna Central College for a period of 30 years, where she was highly respected and deeply loved for her efficiency, winning ways with children, and devotion to her duties. The eldest daughter of the late Mr. G. S. Subramaniyam, a worker in the Methodist Church, she lived the life of a consecrated Christian, being a leader in several activities of the St. Peter's Church, Jaffna. Through her quiet strength, genuine love and concern she showed to others, and her unshakable faith in her Lord, even in the midst of troubles and difficulties, she won the affection of many people and was an inspiration to them. She was a shining witness of the Grace of God.

The funeral took place on the afternoon of the next day, when the service at home was conducted by the Rev. Donald Barlow, assisted by the Rev. Sevak S. Selvaretnam (brother) and the Rev. S. T. Asservatham (brother-in-law). The Rev. Sevak Sam. Alfred sang a special lyric. The Rev. Mr Barlow referred in his sermon to the 103rd Psalm, which urges us to live a life full of praise and thanksgiving. He said that we should do this, first, because God knows us. He knows our joys and sorrows, successes and failures, peace and pain, life and death. God knows us even before we know Him. Our salvation is that God knows us. Even when we die we know that God will be good. Secondly, because God forgives us. He does not deal with us as we deserve. If He did, death would be our end. Because He forgives us, all our failures and sins are forgotten. Thirdly, because God loves us until the end. Few friends love us all the time. God's love is not for a season, but for a lifetime, even after we die. His love is for all, from generation to generation. Because of His love Jesus has broken the power of death over us. He is with us for ever. The remains were then interred in the New Burial Ground, Jaffna, where the committal rites were performed by the Rev. Sevak S. Selvaretnam.

The deceased leaves behind, beside her husband, three sons and daughters-in-law — Dr. T. M. C. Kirinaretnam (of the Faculty of Medicine, Ceylon University) and Mrs. Kirinaretnam; Dr. M. S. Nesarajah (also of the Faculty of Medicine) and Mrs. Nesarajah, Mr. T. M. E. Selvaretnam (of the staff of Ananda College, Colombo) — a daughter Mrs. Kiruba Paramanandan (of the staff of Vembadi Girls' High School), and her husband Mr. Paramanandan; Mrs. Lily P. Paramanathan; brother-in-law and sister — the Rev. and Mrs. S. T. Asservathan; a brother, the Rev. (Sevak) S. Selvaretnam, several grandchildren and many friends and relations who miss her.

Youth Column

CALLING ALL YOUTH!

The Editor of *the Morning Star* feels that you should have a column in this paper to voice your opinions and ask your questions. I think it is a splendid idea too. So, from this week, we shall, to begin with, have a column every fortnight. We hope to deal with topics that interest you particularly. However, let me first point out one or two facts about this column. First and foremost is that in this paper we do not hope to give you this week's Birthday Forecast or illustrated articles you may read in the 'Daily Mirror' or the 'Weekend.' This is a Newsletter of a Church. As such, we will refer to most topics from a Christian view-point.

When you are at the cross-road of your life, the influences around you can make you or break you. We wish to give you an opportunity in these columns to consider many topics that touch you from a Christian viewpoint. We hope to be less theological and more practical. You may not all agree with what you read in these columns. If so, please write and let us know. If there is any particular subject you want us to deal with, do write. We may not be able to answer you in the following instalment, but, if we have your address, we shall let you know the delay or send you a personal reply.

Our next letter, I realise, will be after Easter. I hope all of you are having a meaningful Lent. Do try and take time to pause awhile every day and look at Jesus. Look at the temptations he had, the enemies he had, and the difficulties he had and look how straight he walked. I hope you will be able to draw strength, courage and confidence for yourselves by looking at Him frequently through all His sufferings when you have difficult things to do.

"Pray not for easy lives but pray for strength equal to your task".

Yours sincerely,
"PATTER RANNI"

Editor, Morning Star,
Vaddukoddai.

EXECUTIVE

Applications are invited before the 30th April, 1968, from Protestant Christians above 40 years for the Post of Co-ordinating Officer and Manager of the Printing Press, Carpentry Workshop, Weekly Newspaper and Hand-work Centre.

Salary according to qualifications.

Secretary,
Diocesan Office,
Vaddukoddai.

HE IS RISEN

He is not here; for he is risen, as he said.

Mary Magdalene and the other Mary had come to the garden "to see the sepulchre," and that was all they ever would see in that rocky tomb. They would see the place where the Lord lay, but the Lord himself was no longer there. He had risen, as he said.

If the resurrection means anything, it means that what good men love most is not at the mercy of what they love least. Man is not alone in the world: righteousness has powerful friends at the throne; God is not mocked.

When the forces of evil had exhausted both their ingenuity to hurt and their might to destroy, the instrument of Jesus' execution became the instrument of God's will. The death intended as an end was made a new beginning. And already that sequence of events had been initiated out of which would come the Christian faith, the Christian gospel, the Christian Church.

The resurrection is evidence that the Creator of the universe is capable of sustaining his creation. God's power is the arm of his love. The God who can and the God who cares is also the God who does. Thus far he lets the evil go, but no farther. "That's enough!" he says at last. And in ways which are as vastly different from man's as they are incredibly more desirable, he makes the very wickedness that sought to thwart him the means by which his holy will is done.

Roy Pearson

A GOOD FRIDAY PRAYER

A Lord Jesus Christ, who on this day didst suffer death upon the cross for us, forgive us all our sins, cleanse and make us pure. O Thou, Who didst die that we might live, let us not grieve Thee by our sins, but soften our harp hearts, and bend our wills, that we may hear Thy voice and live. O Thou, Who for us didst bear sufferings, and dost not send us more than we are able to bear, give us help and strength to bear meekly and patiently all our troubles, and to forgive us as we hope to be forgiven. Give us grace and strength so to live in this world, that at last we may dwell in that home which Thou by Thy death didst win for us; for Thine own Name's sake. *Amen.*

Rev. H. W. Taylor.

Reproduced from A Chain of Prayer Across the Ages

FROM FAR AND NEAR

INTERNATIONAL ECONOMISTS TO PARTICIPATE IN WORLD COUNCIL / ROMAN CATHOLIC CONFERENCE

The Exploratory Committee on Society, Development and Peace, through its co-chairmen, Msgr. Joseph Gremillion and Mr. Max Kohnstamm, marked the first anniversary of the promulgation of Pope Paul VI's Encyclical *Populorum Progressio* by announcing details of the Conference on World Co-operation for Development. It is to be held in Beirut, Lebanon, April 21—27.

They pointed out that this is the first major undertaking of the Committee, which was established last June under the joint sponsorship of the Pontifical Commission Justice and Peace and the World Council of Churches. The Conference, they say, represents a first step in what its organizers hope will develop into a world-wide programme to mobilize public opinion in support of concrete action to bridge the ever-widening gap between rich and poor nations.

A select group of experts on problems of economic development will confer in Beirut with representatives of the Roman Catholic, Protestant and Orthodox churches. According to Msgr. Gremillion and Mr. Kohnstamm, it is hoped that from the interchange of expert opinion will emerge a substantial, if not total, agreement on a number of key positions which the churches can validly endorse and behind which they can rally their constituencies.

"The importance of Beirut", George H. Dunne, S. J., the Secretary of the Exploratory Committee and of the Beirut Conference, says, "is that for the first time Protestant and Orthodox churches and the Roman Catholic Church are joining forces and pooling resources in a world-wide campaign to awaken mankind to a realization that an increasing chasm divides the rich from the poor, and to quicken the Christian conscience to a sense of responsibility and of moral obligation. The hope is that this will lead to further steps both in the direction of Christian unity and to the realization of the goals both of *Populorum Progressio* and of the World Conference on Church and Society, sponsored by the World Council of Churches."

Digitized by Noolaham Foundation.
www.noolaham.org | aavanaham.org

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

உதயதாரகை

கிறிஸ்தவ வார இதழ் | Estd. 1841 | UTHAYATHARAKAI

மலர் 128 | 5 — 4 — 1968 | இதழ் 13

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்த ஜனத்துக்கும் இழிவாம்."

விசேட திகதிகள்

ஏப்ரல்.

14 மாலை முற்றவெளியில் உயிர்த்தெழுந்த திருநாள் பஜனை

15 கோட்டைத் தேவாலத்தில் கிறிஸ்தவரிபர் விழா.

22-25 ஒய்வுநாட் பாடசாலை ஆசிரியர் மகாநாடு.

இரண்டாவது பாடற் பயிற்சி

கடந்த வாரம் மானிப்பாயில் நடைபெற்ற பாடற் பயிற்சி திரும்பவும் சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை மாலை வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றது. செல்வி ஜீவா இராசரத்தினம் பயிற்றினர். வட்டுக்கோட்டை, அராலி, மூளாய், பண்டத்தரிப்பு, சங்கானை, சுழிபுரம் வடக்கு, தெற்குச் சபை களிலிருந்து ஏறக்குறைய 50 பேர் பயின்றனர். அடுத்த பயிற்சி வைகாசிக் கூட்டத்தில் நடைபெறு மெனத் தெரிகிறது.

"சித்திரைச் செல்வம்"

நேற்றும் மூதனுளும் (3,4-4-68) மாலை 6 மணிக்கு உடுவில் மகளிர் கல்லூரித் திறந்த வெளிரங்கில் "சித்திரைச் செல்வம்" எனச் சொல்லப்பட்ட கதம்ப நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது முதனாள் மாணவருக்கும், மறுநாள் மற்றவர்க்கும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

பாடசாலை நீதிக்காக நடத்தப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியெனினும் கல்லூரி மாணவிகளதும் ஆசிரியைகளதும் திறமையைக் கண்டு பாராட்டவல்லதாய் அது அமைந்தது. நிரளனோர் ஆதரவு தந்தமை மகிழ்ச்சிக்குரியது.

சிறுவரின் வரத்திய இசை நிகழ்ச்சி அனைவரதும் பாராட்டைப்பெற்றது. அந்நிகழ்ச்சியின் சிறு இயக்குநர் திருமை சொல்லுந்தரத்தன்று.

ஆங்கில, தமிழ் நாடகங்களும் நடனங்களும் மிகு சிரமத்துடன் நுணுக்கமாவாராயப்பட்டுத் திறமையாகச் செய்யப்பட்டன வென்பதை ஆடை அலங்காரம் மேடை யமைப்பு, ஒளி, ஒலியமைப்புகள் யாவுங் காட்டின. செய்வன திருந்தச் செய்வது உடுவிலின் இயல்பெனக் காணக் கிடந்தது.

ஆசிரியரின் அயரா உழைப்பும், பழைய மாணவிகளின், ஊக்கமும் தக்கபலனை யளித்தனவெல்லாம்,

கதம்ப நிகழ்ச்சி

27-3-68 மாலை 6.30 மணியளவில் ஏழாலை வடக்குச் சபையில் அச்சபை வாலிபர் சங்க நிதிக்காக ஒரு கதம்ப நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. ஏழாலை வடக்கு அ. மி. பாடசாலை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்வைபவத்துக்கு சபைக் குரு மறைத்திரு எஸ். எஸ். அருளம்பலம் தலைமை தாங்கினர். தலைவர் தமது உரையில் சபை வாலிபர் கடமைகள் பற்றி விளக்கினர்.

வாலிபச் சபை வாலிபரின் 2 சமூக நாடகங்கள், செல்வி சேனுதிராசாவின் நடனமும் பிற நடனங்களும், செல்வி ஜீவா இராசரத்தினத்தின் இசையும், செல்வி பொன்னேயாவின் வயலின் இசையும், முக்திய அம்சங்களாயமைந்தன செயலாளன் நிரு. கே. பால சுந்தரம் நன்றி கூறினர்.

மறுமைப் பிரவேசம்

திருமதி மேரி பரிமளம் மோசேஸ்

காலஞ்சென்ற திரு. வி. ரி. மோசேஸ் அவர்களின் மனைவியாரும், மறைத்திரு. எஸ். செல்வரத்தினம், திருமதி பாக்கியம் பரமநாதன், திருமதி எஸ். ரி. ஆசீர்வாதம் ஆகியோரின் தங்கையரும், Dr. கருணாரத்தினம் மோசேஸ், திரு. செல்வரத்தினம் மோசேஸ், Dr. சேரராசா மோசேஸ், திருமதி. திருபரமானந்தம் ஆகியோரின் தாயுமான திருமதி மேரி பரிமளம் மோசேஸ் கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை (31-3-68) தமது 74 ம் வயதில் மறுமைக்குள் பிரவேசித்தனர். மறுநாள் மாலை 4 மணிக்கு மறைத்திரு. டி. பார்லோவினால் நடத்தப்பட்ட சேமாராதனையில் மறைத்திருசாம் அல்லிரெட்டின் தேவராதமும், மறைத்திரு எஸ். செல்வராத்தினத்தின் வேதப்பாடமும், மறைத்திரு பார்லோவின் அருளுரையும், மறைத்திரு எஸ். ரி. ஆசீர்வாதத்தின் செபமும் இடம் பெற்றன. மறைத்திரு பார்லோ, தமது அருளுரையில் அம்மையாரின், பக்தி, நற்பண்பு, சேவை வாஞ்சை ஆயவற்றுக்காகக் கடவுளைத் துதித்தனர்.

கொட்டடி புதிய சேமக்காலையில் மறைத்திரு பார்லோ மறைத்திரு செல்வரத்தினம் ஆகியோரால் கல்லடக்கஞ் செய்யப்பட்டார்.

பிரிவால் துயருறுமனைவரையும் கடவுள்தாமே தேற்றுவாராக.

நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை

திரு. ஸ்ரீவின் 'சென்னையா கார்த்திகேசு பேரில்

நேற்று (4-1-68) மாலை வண்ணார்பண்ணை மெதடிஸ்த ஆலயத்தில் அச்சபை ஊழியனாகிய மறுமைக்குள் பிரவேசித்த திரு. எஸ். எஸ். கார்த்திகேசு அவர்களின் வாழ்க்கை, ஊழியம் ஆயவற்றுக்காக ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை மறைத்திரு டி. பார்லோ அவர்களால் நடத்தப்பட்டது. அச்செழு ஊழியன் திரு. எஸ். தம்பிராசாவும், தலைமையாசிரியர் திரு. கே. எஸ். நிரவியமும் வேதப்பாடங்களை வரித்தனர். மெதடிஸ்த மகாநாட்டுச் செயலாளன் மறைத்திரு எல். வி சல்கிடோ தமது பாராட்டுரையில் பிரிந்த ஊழியனது 17 வருட ஊழியத்தைப் பாராட்டி அவரிடம் காணப்பட்ட சபைச் சந்திப்பின் நிரமம், பிரசங்கத்திறன், உற்சாகம் ஆயவற்றைக் குறிப்பிட்டனர். திரு. கார்த்திகேசு 1947 ல் தற்காலிக ஊழியனாக நியமனம்பெற்று 1951 தொடக்கம் நிரந்தர ஊழியனாயிருந்தார். திரு. தங்கத்துரை அவர்கள் தமது பாராட்டுரையில் காலஞ்சென்ற ஊழியனது பேரன் கழுவங்கேணியில் ஒரு சபையை உருவாக்கி அதன் ஊழியனாகிருந்தமையையும், தகப்பன் அதே சபையின் ஊழியனாயிருந்து அதை வளர்த்தமையையும், இவர் குடும்பத்தின் கடைசிப்பிள்ளையாய் செல்லமாயிருந்தபோதும் தேவ ஊழியத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து கல்லூரியம் செய்தமையையும் குறிப்பிட்டனர்.

மெதடிஸ்தசபையின் வடமாநில செயலாளனான மறைத்திரு ஈ. ஈ. குணரத்தினம் அவர்களால் தோத்திரமாலை நடத்தப்பட்டது.

மறைத்திரு டி. கே. வில்சன் அவர்கள் "கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன்; சாவு எனக்கு ஆதாயம்" என்ற வாக்கியத்தில் அருளுரை வழங்கினர்.

பாராட்டுகிறார்கள்

உடுப்பிட்டி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. மு. சிவசிதம்பரம் உபசாபாராயகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதைப் பாராட்டுமுகமாக உடுப்பிட்டி, பருத்தித்துறைத் தொகுதிகளில் பாராட்டு விழாக்கள் பல நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்தியா அன்பளிப்பு

இந்திய அரசாங்கம் 1000 ரூபா பெறுமதியான புத்தகங்களைப் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்துள்ளது. அவை கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், தத்துவம் சம்பந்தமான புத்தகங்கள்.

இதுவரை இந்திய அரசாங்கம் 15000 ரூபா பெறுமதியான புத்தகங்களை இலங்கைக்கு அன்பளிப்புச்செய்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பஜனை

சென்ற மாதம் 26 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை காலை 8.15 மணியளவில் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பஜனை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, கிறிஸ்தவ மாணவர் சங்கத்தினரால் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டது முதல் உயிர்த்தெழுதல் வரையும் பாடல்களாலும் வேதவசனங்களாலும் இப்பஜனை அலங்கரிக்கப்பட்டது. வேதவசனங்களை செல்வன் ரஞ்சித், செல்வி ஆர், சாந்தகுமாரி ஆகியோர் வாசித்தனர் பாடல்கள் பலரது பாராட்டைப் பெற்றன. பக்கவாத்தியங்கள் கைதேர்ந்த வித்துவான்களால் அளிக்கப்பட்டன. ஏராளமான மாணவர்கள் இப் பஜனையில் கலந்து கொண்டனர். பட்டாதாரி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் சமூகம் கொடுத்திருந்தனர்.

படித்த வாலிபரின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வழி

"வடபகுதியில் எஸ். எஸ். சி. படித்த 10 ஆயிரம் வாலிபர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு ஆளாகியுள்ளனர். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் பயங்கரத்தைப் போக்குவதற்கு ஓரே பொருத்தமான வழி இளைஞர்கள் குடியேற்றத் திட்டங்களில் குடியேறி, உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையை விருத்தி செய்வதுதான். இதுவரை 27 குடியேற்றத் திட்டங்களில் 3 ஆயிரம் இளைஞர்களை அரசாங்கம் குடியேற்றியுள்ளது"

இவ்வாறு வடமாகாண மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. J. M. சபாரத்தினம் யாழ்ப்பாணம் கூட்டுவறப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் உரை நிகழ்த்தும்போது குறிப்பிட்டார்.

குடியேற்றத் திட்டங்களில் காடுகளை வெட்டிச் சீர்திருத்தப்பட்ட காணிகளை அரசாங்கம் இளைஞர்களுக்கு வழங்குகிறது. உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையையே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இக்காணிகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன, ஏனெனில உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கை மூலம் அதிக லாபம் அடையலாம். அத்துடன் இப்பயிர்ச் செய்கை மூலம் இளைஞர்கள் ஊக்கம் நிறைந்த முழுநேர விவசாயிகளாகத் திகழ முடியும் என்றார்.

உப உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு எமது அரசாங்கம் அதிக பணத்தைச் செலவு செய்கிறது. எனவே வெளி நாட்டுச் செலாவணியைத் தடைசெய்து எமது நாட்டைத் தன்னிறைவுடைய நாடாக விளங்கவைப்பதற்கு அனைவரும் உப உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என அவர் வலியுறுத்தினர்.

திரு. சபாரத்தினம் தொடர்ந்து பேசுகையில் வில்வமடு குடியேற்றத்திட்டத்தில் செய்யப்பட்ட மிளகாய்ப் பயிர்ச் செய்கையில் 3000 /- தொடக்கம் 5000- வரை இளைஞர்கள் கஷ்ட இலாபமடைந்துள்ளனர் என தெரிவித்தார் குடியேற்றத் திட்டங்களில் குடியேறும் இளைஞர்களுக்கு அரசாங்கம் விவசாய உபகரணங்கள், விதை, கன்றுகள் முதலியவற்றிற்குப் போதிய உதவியளித்து வருகிறது. அத்துடன் இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருவருக்கு ஒரு நாளுக்கு 2 ரூபா வீதம் கொடுகின்றது. இதில் 50 சதம் அவர்களுடைய பெயரில் சேமிப்புப் புத்தகத்தில் இடப்பட்டு வருகிறது.

மிருசுவிலில் குடியேற்றப்பட்ட பெண்கள், சேவைத்தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு அங்கு சேவை நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு ஆசிய நிறுவனமும் கூட்டுறவுச் சமாசங்களும் உதவியுள்ளன என அவர் எடுத்துரைத்தார்.

முத்தையன் கட்டுக்குளம் குடியேற்றத் திட்டத்தில் குடியேறும்படி பட்டுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்ட அவர், முன்பு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உருளைக்கிழங்கைவிட இங்கு உற்பத்தியாகும் உருளைக் கிழங்கு சுவை வாய்ந்ததாக உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார் என்று கட்டிக்காட்டினார்.

கண்ணகி விழாவுக்கு தென்னக அறிஞர்கள்

எதிர்வரும் மே மாதத்தின் முற்பகுதியில் மட்டக்களப்பில் நடைபெறவிருக்கும் கண்ணகி விழாவிற்கென்று தமிழகத்திலிருந்து வரவிருக்கும் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள் ஆகியோரைக் கொழும்புக்கு அழைத்துத் தமிழ்விழாவொன்றினை நடாத்தவும், வருமானவரித் திணைக்களத்திற்கு அழைப்பித்துச் சோற்பெழிவுகள் நிகழ்த்துவதற்குமான முயற்சிகளில் உள்காட்டு இறைவரித் திணைக்களத்தின் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் ஈடுபட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு எம். ஏ. திருசெ இராசதுரையுடன் தொடர்பு கொண்டு இதற்கான முயற்சிகளைச் செய்வதாகவும், தமிழகத்திலிருந்து திருவாளர்கள் காஞ்சி வி. மணோகரன், அ. ச. ஞானசம்பந்தன், சாலை இளந்திரையன், ம. பொ. சி ஆகியோரைத் தாம் எதிர்பார்ப்பதாகவும் இலக்கிய மன்றச் செயலாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

ஜெபம்

ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆண்டவரே, எங்கள் பிதிக்தம் துக்கத்தையும், மரணத்தையும் சகித்தவரே, உம்முடைய தைரியத்தையும், கலவொறுப்பையும் பின்பற்றும்படி உமது ஆவியை எங்களுக்குத் தாரும். துன்பப் படுகிறவர்களைப் பராமரிக்கவும், தேவையுள்ளவர்களையும், ஆதரவற்றவர்களையும் தாங்கவும், பளுவான பாரமுள்ளோரின் சுமையைப் பகிர்ந்துகொள்ளவும், ஏழைகளிலும் கைவிடப்பட்டவர்கள் எல்லாரிலும் உம்மைப் பார்க்கவும், உமது பேரன்பினால் எங்களுக்கு உதவி செய்யும். நீரே பிதாவோடும், பரிசுத்த ஆவியாகவுமாரோடும் ஒரே கடவுளாக வாழும்; அரசாளுகிறீர். ஆமென்.

ஒழிக! ஒழிக!

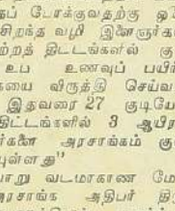

முத்தர் : 'உயிர் கொல்லி ஒழிக! ஒழிக! காட்டில் இதன் நடமாட்டத்தை ஒழித்துக்கட்ட கலோரே, எல்லீரும் வம்மின்!

சித்தர் : என்ன முத்தரம்மான், கைவிச்சோடு, தோளுச்சாலவை கழுங்கு விழா, ஒழிக கோஷத்துடன் வாரியள். வயசான வேளையில் உதென்ன ஆவேசம்! பார்த்தவை சிரிக்க!

முத்தர் : ஆவேசம் ஆருக்கு வராது, உந்தப் பொலிடேல் மருந்தையும் அதுபோன்ற உயிர்க் கொல்லிகளையும் கட்டுப்படுத்தி மக்கள் தேவை அறிந்து வழங்க ஆலோசிக்கச் செய்ய வேண்டும்

சித்தர் : நிச்சயம் செய்ய வேணும். மன்னர் மாவட்டத்து மரண விசாரணை அதிகாரி ஜனுப் எம். பி. ஏ. ஜெப்பார் அவர் கவ்கூட இதுற்றி மனக் திறந்து கூறியிருக்கிறார்.

முத்தர் : என்ன இதுற்றியா? எப்படிக் கூறியிருக்கிறார்?

சித்தர் : மனித உயிர்களைப் பலி வாங்கும் உயிர்க்கொலிகளுக்குப் பலத்த கட்டுப்பாடு விதிக்க ஆலோசிக்க வேண்டுமெனக் கூறியிருக்கிறார்.

முத்தர் : இந்த அதிகாரியைப் பாராட்டவேண்டும். எத்தனை ஆயிரம் உயிர்கள் அநியாயமாகத் தொலைகின்றன! இது செயன் முறைக்குவர நாம் பெரியதொரு ஊர்வலம் நடத்த வேணும்!

நாயன்மார்—நாதன்

வியட்நாமில் போர்ச்சத்தம் அடங்குமா?

ஜனுபிபதி ஜோன்சனின் விவேகமான தீர்மானம்

இவ்வாரம் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளியாகிய செய்கைகள் இரண்டு அரசியல் அவதானிகளை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தின. ஜனுபதி ஜோன்சன் வட வியட்நாம்மீது நடத்தும் குண்டுவீச்சை தொண்ணூறு வீதம் குறைப்பதென்று அறிவித்தது முதலாவது. கவிபர் மாதம் கடைபெறவிருக்கும் ஜனுபிபதித் தேர்தலில் தாம் போட்டியிடப்போகதில்லை யென்று தீர்மானித்தது இரண்டாவது. முதலாவது செய்தி சமாதானத்தில் நம்பிக்கை கொண்டகோடிமே பேருக்கு அத்தனை பேருக்கு வார்த்தைகள் நடாத்த முதலாவதாக அமெரிக்கா வட வியட்நாம்மீது குண்டு வீசுவதை நிறுத்த வேண்டுமென கம்யூனிஸ்டுக்கள் கூறிவந்தனர். இதனையே இ. ரா காரியதரிசி ஊ தாண்டும் வலியுறுத்திவந்தார். ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளும் இதனை ஆதரித்து நின்றன. ஆனால் ஜனுபிபதி ஜோன்சனோ தனது கொள்கையைச் சிறிதளவும் மாற்றவில்லை. இதனால் வட வியட்நாமை சேர்ந்த அப்பாவி மக்கள் பலர் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டனர்; பாலங்கள் தகர்த்தெறியப் பட்டன; கட்டிடங்கள் தகைக்கப் பட்டன. அங்கு கல்வி வளர்ச்சி, சுகாதாரம், சமூகசேவை எல்லாமே சீர்குலைந்து போயின. அம்முறையினால் தென் வியட்நாமுக்குள் வரும் கம்யூனிஸ்ட் கொரில்லாக்களைத் தடுத்து நிறுத்தலாம் என அவர் எண்ணினர். ஆனால் 'மாருக கொரில்லா வீரர்களின் தொல்லை அதிகமாயிற்று. அமெரிக்கருக்குப் பொருட் செலவு அதிகரித்தது. அமெரிக்க வாலிபர்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாக உயிரிழந்தனர். இயற்றால் அமெரிக்காவிலேயே வியட்நாம் போருக்கு எதிர்ப்பு அதிகமாயிற்று.

> கடந்த ஐந்து வருடங்களாக வியட்நாமில் நடைபெற்று வரும் பயங்கரமான போர் நின்றுவிடும் அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன: வியட்நாம் மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க அல்லும் பகலும் சலியாது உழைத்த சமாதானப் பிரபுக்களை எப்படிப் போற்றினும் தகும்.
>
> — அரசியல் நிருபர்

தென்வியட்நாமில் தம்முடன் போர் புரிபவர்கள் தென்வியட்நாம் மக்களே என்று அவர்கள் தம்முட் கருதலாயினர். திரு. ஜோன்சன் தனது இலட்சியங்களும் எண்ணங்களும் வீணாய்ப் போனதைக் கண்டு மனமுடைந்து போனார். தனது கட்சியிலிருந்து திரு. நெரூட் கென்னடியே வெளிப்படையாகத் தன்னைத் தாக்கிப் பொழுது வேதனையடைந்தார். இதனால் அவர் பல முடிவுகளைச் செய்யவேண்டியதாயிற்று.

அமெரிக்க ஜனுபிபதிப் பதவியில் அமர்ந்திருந்த காலமெல்லாம் சஞ்சலத்தையும் பீதியையுமே ஊதியமாகப்பெற்ற அவர், தனது பதவி நிலைக்கவேண்டுமெனில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி விட்டுச் செல்லவேண்டுமெனத் துணிந்தார். வியட்நாம் போரை நடாத்தி வந்த தளபதியைத் திரும்ப அழைத்தார். அந்த அமெரிக்க சிப்பாய்களை அனுப்புவதைப் பெருமளவிற் குறைத்தார். இப்பொழுது வடவியட்நாம்மீது குண்டுவீசுவதை நிறுத்துவதென அறிவித்துள்ளார். அமெரிக்க மக்களின் விருப்பத்திற்கு செவிசாய்த்துள்ளார். ஜனநாயகத்தின் கனவலரல்லவா அவர்?

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு முதற்படியாகக் குண்டு வீச்சு நிறுத்தப்படல் வேண்டும் எனக்கூறி வந்த வடவியட்நாமியர் இனித் தாமும் சில நல்ல காரியங்களைச் செய்து காட்டுவார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம். திரு ஜோன்சன் எதிர்பார்க்கும் வண்ணம் அடுத்த ஒன்பது மாதத்திற்குள் வியட்நாமில் சமாதானம் ஏற்படலாம். சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி வைத்தால் அமெரிக்க ஜனுபிபதி பீடத்தை அலங்கரித்த மகான்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்பட ஜோன்சன் தகுதியுள்ளவராவர்.

தமது கொள்கைக்கு மக்கள் காட்டிவரும் எதிர்ப்பைக் கண்டு தேர்தலினின்றும் பின்வாங்க ஜோன்சன் முடிவுசெய்துள்ளார். அவர் போட்டியிட்டால் காட்டின் ஒற்றுமையை அது பெருமளவிற் பாதிக்கும் என உணர்ந்துள்ளார். திரு. ஜோன்சனின் தேசப்பக்திக்கும், விவேகத்திற்கும், ஜனநாயக பண்புக்கும் இதனைவிட வேறு சான்று அவசியமா?

இசையும் . . .

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சங்கீதத்தை உபயோகித்து வந்தனர். படிக்க இலகுவான ஆங்கில சங்கீதமும் பின்னர் வாத்தியமும் ஒழிவிலவர்களிடையே இலகுவில் இடம்பிடித்தன. ஆங்கில ஞானக் கவிகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் படலாயின. மேனாட்டுச் சங்கீதம் வணக்கத்தில் இடம் பெறாது. தமிழ் இசை கவிகளுக்குப் பட்டிருந்தது. நல்ல தமிழ்ப் பாட்டுகளோ அல்லது அவற்றைக் கற்றுக் கொடுக்கவல்ல சங்கீத வித்துவான்களோ அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை.

பிற்காலத்தில் இதை உணர்ந்த சில பெரியார்கள் நல்ல தமிழ்ப் பாடல்களை யாத்து, இசை அமைத்து இனிமையாகப் பாடிக் காட்டலாயினர். அப்பாடல்கள் பல இன்றும் பாடப்படுகின்றன. ஆனாலும் சுத்த தமிழிசையில் ஏனச் சொல்ல முடியாது. ஆங்கில - தமிழ் சங்கீத இணைப்பு முறை ஒன்று தோன்றலாயிற்று.

எனவே பிற்காலத்தில் தமிழ்ப் பாடல்கள் பலவற்றுக்கு இசை யமைத்து அச்சிட்டு தமிழிசையை வளர்க்கும் முயற்சி தொடங்கியது. தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர், யாழ்ப்பாணம் ஆனந்தரடிகம் தம்பிகளை உதாரணத்துக்குச் சொல்லலாம். இம்முயற்சிகள் நடைபெறும் வருதோறும் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ் சங்கீதம் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. ஆனாலும் 'கிறிஸ்தவர்களுக்கு தமிழ்ச் சங்கீதம் தெரியாது" என்ற கூற்றுக்கும், பாடல்செட்டும்போது கலைப்புக்கும் இடமுண்டாகியுள்ளது.

நம் சபைகளில் சங்கீத அறிவு உள்ளவர் மிகச் சிலர். திறமையாகப் பாடத்தேர்ச்சி பெற்றவர்களும் குறைவு. நம் தமிழ்ப் பக்திப்பாடல்களைப் பொருளுணர்ந்து இராக தாளத்துடன் சுருதி சுத்தமாகப் பாடக்கேட்கும்போது நாம் மெய்மறந்து பேரின்பவெள்ளத்தில் மூழ்குவது இயல்பு. எனவே சபையார் யாவரும் தமிழிசைப் பாடல்களை இசையுடன் பாடிப் பரமனைத் துதித்து பரவசமடைய கடமைப்பட்டுள்ளோம். நம்காட்டுப் பண்புக்கும், அறிவுக்கும் அது பொருத்மானதே. ஆனால் மறு சங்கீதங்கள் குலறவேண்டாம், தவறென்றோ நாம் சொல்லத்தரியேன். ஞானப் பாட்டுகள் சில நம் இதயத்தைத் தொடுவனவா யுள்ளன. அவற்றை அதற்கான இசையுடன் பாடுவது பொருந்தும்.

இன்று தமிழிசையில் ஆர்வம் பிறந்துள்ளது. அது நன்றென்றும் உணரப்படுகிறது. அனைவர் தமிழிசை வளர்க்கப் பாடுபட்டும் வருகின்றனர். வளர்கியும் காண்கிறோம். சில இசை வல்லுனராயினர். சில காலட்சேபம், வில்லுப் பாட்டுகளில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். சில பண் அமைப்பில் தேர்ந்துள்ளனர். யாவரும் சபையில் இசை வளர்க்க முயலுகின்றனர். சபையார் ஒன்றுபட்ட ஒத்துழைப்புக் கொடுத்துச் சபையில் இசை வளர்த்து இறைவன் புகழை இசையுடன்பாடி இன்பம் காண முன்வருவீரமா?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொங்குநீ ருலகுக் கெல்லாம் புண்ணியம் பொலியப் பாவ
சங்கடந் தொலைய நாளுந் தனியறந் தழைப்ப வேத
மங்கல வோசை மல்க வானவர் மகிழ மீட்டும்
இங்குயிர்த் தெழுந்தி ரட்சை யீட்டிய இவந்தாய் போற்றி

உதயதாரகை
UTHAYATHARAKAI

1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ 5 ஆம் நாள்

சிலுவையில் காணும் சில

மனிதன் பாவ இயல்பினன். அவனது பாவம் அவனிடத்து இயல்பாகவே உண்டான தேவமகிமையை இழக்கச் செய்தது. "எல்லாரும் பாவஞ்செய்து தேவ மகிமை யற்றவர்களானார்கள்" என பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். (ரோ. 3 : 23)

இந்த இழிநிலையிலிருந்து தப்பிக்கொள்ள, பாவத்தின் கேட்டிலிருந்து விடுபட, இழந்த தேவ மகிமையைத் திரும்பப் பெறுதற் கொள்ள மனிதன் எவ்வளவோ முயற்சிக்கிறான். வழி தெரியாது தவித்து, அமைதியற்றலைகிறான். என செய்வேன் ஏழையேன் என்றேங்குகிறான்: "என் வலலாலாவது இனி ஒன்றுமில்லை" எனக் கண்டு சோர்வுறுகிறான்.

பாவ விடுதலை மனிதன் முயற்சியால்கிட்டாது. இறைவனே தூண்ட புரிவதும் விடுதலை தேடித் தருபவரும் என்பது வெளியாயிற்று. அந்த விடுதலை அளிக்கவே கிறிஸ்து சிலுவையில் தொங்க வேண்டியதாயிற்று. கடவுளின் நீதியும் மட்டற்ற அன்பும் ஒருமுகமாய் சிலுவையில் வெளிப்பட்டன.

"நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து, நீதிக்குப் பிழைத்திருக்கும்படிக்கு, அவர்தாமே தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின் மேற் சுமந்தார். அவருடைய தழும்புகளால் குணமாயினன்." (1 பேதுரு 2 : 24)

தேவனே இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவராய் நம்மில் அன்புகூர்ந்த தம்முடைய மிகுந்த அன்பினாலே, அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களாய் இருந்த நமமைக் கிறிஸ்துவுடனே கூட உயிர்ப்பித்தார். "கிருபையினாலே இரட்சிக்கப் பட்டீர்கள்." (எபேசி 2 : 4 - 5)

இக்கிரியையை உறுதியாய் நம்பிக் கிறிஸ்துவின் பலியால நம பாவம் கழுவப்பட்டது என்ற விசுவாசங் கொள்வதே ஈடேற்றத்துக்கு வழியும் அமைதிக்கு வித்துமாகும். இறைவனுடன் ஒன்றுபட அதுவே வழி. கிறிஸ்துவுடனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும். 'மனித நற்கிரியைகள், விதிகளல்ல கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்துயிர்ப்பதே வேண்டியது. "என்னில் அன்பு கூர்ந்து எனக்காகத் தமதை ஒப்புக் கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனை பற்றும விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்' என்பது பவுலின் அனுபவம்.

கிறிஸ்து மீட்கும் பொருளாகத் தமதைக்கொடுத்தார். மனிதன பாவத்துக்கு அடிமையாகினான். சாத்தான மேற்கொள்ள அவனுக்குச் சக்தியிலலை. சாத்தானின் அடிமைத்தனத்தினின்று அவன் விடுவிக்கப்படவேண்டும எனில் மீட்கும் பொருள் கொடுபட வேண்டும். அடிமை ஒருவன் அவனை ஆளுகிறவனுக்கு ஏராளமான பணம (மீட்கும் பொருள்) கொடுத்து விடுவிக்கப் படுவது முற்கால வழக்கம. இயேசுவோ பணத்தையல்ல தமது இரத்தத்தை மீட்கும் பொருளாகக் கொடுத்தார். மனுஷகுமாரன் அனேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய சீவனைக் கொடுக்க வந்தார்." (மாற்கு 10 : 45)

இவ்விதமாய்க் கிறிஸ்து நமமைப் பாவ அடிமைத்தனத்தினின்று விடுவித்தார். பாவத்தினினறு விடுதலையாக்கப்பட்டு நீதிக்கு அடிமைகளாக்கப்பட்டோம். கடவுள் தாமே ஒளியிலுள்ள தூயவரின் உடமையில் பங்காளிகளாவதற்கு நம்மைத் தகுதியுள்ளவராக்கினார். தமது அன்பின் குமாரனுடைய அரசுக் குட்படுத்தினார். குமாரனுகிய அவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிற்று. (கொலோ. 1:18-14)

இப்படி நடைபெற்றதாலே நாம் பின்பற்ற வேண்டிய மூனறு மாதிரிகள் நமக்கு முன் உண்டு.

1. நெடுங்காலம் பாடுபடுதல் (1 பேதுரு 2 : 21 - 23)

"இதற்காகநீங்கள் அழைக்கப் பட்டீரே இருக்கிறீர்கள். ஏனெனில் கிறஸ்துவும் உங்களுக்காகப் பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைப் பின் வைத்துப் போனார் அவர் பாவஞ் செய்யவில்லை; அவருடைய வாயிலே வஞ்சனை காணப் படவுமில்லை. அவர் வையப்படும் போது பதில் வையாமலும், பாடுபடும் போது பயமுறுத்தாமலும், நியாயத் தீர்ப்புச் செய்கறவருக்குத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தார்.

2. நாழ்மை (மத். 8 : 5 - 8)

கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும இருக்கக் கடவது அவர் தேவனுடைய ரூபமாயிருந்தும தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதைக் கொள்ளையாடின பொருளாக எண்ணாமல் தமமைத் தாமே வெறுமையாக்கி அடிமையின ரூபமெடுத்து மனுஷர் சாயலானார். அவர் மனுஷ ரூபமாய்க் காணப்பட்டு, மரணபரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவராக, தமமைத் தாமே தாழ்த்தினார்.

3. அன்பு (ரோ. 5 : 7 - 8)

நீதிமானுக்காக ஒருவன் மரிக்கிறது அரிது; நலலவனுக்காக ஒருவேனர் ஒருவன் மரிக்கத் துணிவான். நாம் பாவிகளா யிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே தேவன் நம்மேல வைத்த தமது அன்பை விளங்கப் பண்ணுகிறார்.

கிறிஸ்து நமக்காகச் சிலுவையில் நிறைவேற்றியவைகளாக கருத்தாய்க் கவனிப்பதும் கற்பித்தவைகளைக் கைக்கொள்வதும் நமது ஈடேற்றத்துக்கு இன்றியமையாதவை. "சிலுவையைப்பற்றிய உபதேசம் கெட்டுப் போகிறவர்களுக்குப் பைத்தியமாக இருக்கலறது; இரட்சிக்கப்படுகற நமககோ அது தேவ பெலனாய் இருக்கிறது" என்றார் பவுல்.

அன்பு வடிவான அவர் அவர்களுக்குக் காட்சி மூலம் கற்பிக்க விரும்பினார், பழைய நீர்க்தரிசிகளின் முறையில் பலவற்றைச் செய்துகாட்ட விழைந்தார். தூய வாரத்தில் அவர் கிரியைகளெல்லாம் செயல்முறைப் பாடங்களாயமைந்தன. அன்பின் கடைசி அழைப்பாய் அவை அமைந்தன.

சிலுவையில் பாபபட்டுத் தம் வேலை முடிக்கும் நாள் அண்மித்தது. இன்னுஞ் சில நாட்களே யிருந்தன. அவர் முயற்சி பலனளித்த திருப்தி கண்டாரில்லை. மாருக, பகையும், குரோதமும் வளர்தன. சிலுவை நோக்கி விரைந்தார். அந்த நாட்களில் அவர் கற்பித்தவை எண்ணிலடங்கா. எண்ணுந்தரத்தனவும் அன்று. ஞாயிற்றுக்கிழமை, 'உன் சமாதான இராசா நானே. கழுதைக் குட்டியின்மேல் வர எதிர்பார்க்கப்பட்டவர் நானே. உனக்குக் கிடைத்த இந்த காளலாவது நீ மனந்திரும்பி உன் சமாதானத்துக் கடுத்தவைகளை ரடியுனல் உனக்கு நலம்.' எனக் காட்டுபவராய்ப் பெத்தானியாவிலிருந்து தேவாலயம் வரை இராசகவனி சென்றார். அன்பின் கடைசி வேண்டுதலை அந்த காணகிறோம். உயிருக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலையில், உலகம் யைத்தியம் எனச் சொல்லும் நிலையில் - துணிவுடன் செய்து காட்டினார். வந்த வேலை முடிய வேண்டுமே. தந்தையின் எண்ணம் நிறைவேற்றியாக வேண்டுமே அன்று அவரை ஏற்றவர்களைக் காணகிறோம். பின் அவர்கள் 'சிலுவையில் அறையும்' என்று கூறியதும் தெரியும். நாம் செய்வதென்ன? .....

திங்கட்கிழமை பெத்தானியாவிலிருந்து தேவாலயம் சென்றார். வழியில் ஓர் அத்திமரம். செழித்து நின்றது. இலைகள் நிறைய இருந்தன. கனியொன்றுமில்லை. ஆண்டவரின் பசி தீர்க்க முடியவில்லை. மரக்கு அனுசரிகளின் மாய்மாலம் அதனிடங் காணப்பட்டது. மாய்மாலமல்ல மெய்யான வாழ்வே வேண்டும்; மாய்மாலவாழ்வு சாபத்துக்குரிய தெனச் செயல் முறையில் காட்டுவராய் அது பட்டுப்போகச் சபித்தார். பேருக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. நமக்கு...?

தேவாலயஞ் சென்றார். தூர தேசத்திலிருந்து கடவுளைப்பணிய வந்தவர்கள் அநியாயமாய்க் கொள்ளையடிக்கபபடுவதை, நிட்டமிட்டு கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கப்படுவதைக் கண்டார். எருசலேமில் கடவுட்டன்மையைக் காண வந்தவர்கள் அவர் ஆராதனையைக் காண முடிவதைக் கண்டார். சாதவேறுபாடு, பக்திவேறுபாடு, வாழ்க்கை வேறுபாடுகளைக் கண்டார். பலியையல்ல இரக்கத்தையே விரும்பும் கடவுள் சமுகத்தில் இவை தகாதன. கோபங் கொண்டார். யாவையும் புரட்டினார். "என்வீடு எல்லா மக்களுக்கும் செபவீடு" என்றார் "கள்ளர் குகையாக்காதீர்கள்" என்றார். ஆலயத்தில் நடக்கவேண்டியவை எவையெனக் காட்டினார். நாம் செயவன யாவை?

வியாழக்கிழமை பஸ்கா புசித்தார். அப்பமும் இரசமும் தன் உடலும் உதிரமும எனக் காட்டினார். அன்று சீஷருக்குத் தாழ்மையாய் இருப்பதைக் கற்பிக்க ஒரு செயல் புரிந்தார். சீஷரின் பாதங்களைக் கழுவுமளவுக்குத் தம்மைத் தாழ்த்தினார். இறைமகன் இழிமனிதனின் கால்களைக் கழுவினார். 'உலகர் தாழ்மை இவ்வளவாயிருக்கட்டும்' என்றார். தம்மைத் தாமே வெறுமையாக்கி அடிமையின் ரூபமெடுத்து மனுஷ சாயலான தேவ குமாரன், தாழ்மையின் வடிவம், கம்பிடம் தாழ்மையை இவ்வளவுக்கு எதிர்பார்க்கிறார், உண்டா?

அன்று இரவு கெத்சமனித் தோட்டத்தில் கள்வரைப் பிடிக்க வருமாப்போல் அவரைப் பிடிக்கப் படைவீரர் வந்து சூழ்ந்து விட்டனர். சீடரில் துணியுள்ள ஒருவன் தன் பட்டயத்தை உருவி அவர்களில் ஒருவனின் காதை வெட்டினான். ஆண்டவர் அவன் காதைத் தொட்டுக் குணமாக்கி, வெட்டியவனைக் கண்டித்தார். தீமைக்குத் தீமை செய்யாது நன்மையால் வெல்லு எனப் போதித்தவர் அன்று செயலில் காட்டினர். சிலுவையில் தொங்கிய நேரத்தில் தொங்கவிட்டவர்களுக்காக மன்றாடினாரல்லவா? நம்மால் முடிகிறதா? ... பகைக்கிறவர்களைச் சினேகிக்க வல்லமையுண்டா?

சிலுவை நோக்கிப் பார்க்க முயற்சிக்கும் சபை தன் குறைகாண, [illegible] இறையருள் [illegible] தருகாக.

நித்தகாலத் தியானம்

சிலுவையின் ஆச்சரியம்

(The Wonder of the Cross)

வண. டாக்டர் ஜேம்ஸ் மேதர்

(முற்றொடர்)

II

சிலுவையின் ஆச்சரியம், சிலுவை செய்யப்பட்ட மரங்களைப் பற்றிய ஆச்சரியமல்ல; அல்லது சிலுவையைச் செய்த தச்சரின் திறமையைப் பற்றிய ஆச்சரியமுமல்ல; சிலுவையில் தன் உயிரைக் கொடுத்தவரைப் பற்றிய ஆச்சரியம். அவருடைய சீவிய காலத்தில் விளங்கிய இலட்சணங்களே, சிலுவையில் அறையப்பட்ட பொழுதும் விளங்கின. அவைகளுள் முதலாம் இலட்சணம், கடவுளுக்கு அவர் தன் சீவியத்தில் கொடுத்த முக்கியமான இடம் என்று சென்றவாரம் கவனித்தோம்:

(2) ஜீவியத்தில் வரும் நீமைகளை நன்மையால் மேற்கொள்ளல்:

யூதருக்குள் இருந்த பழைய விதி, "கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல்." இவ் விதியை இயேசு ஜறித்தார்; முழுவதும் தள்ளி நீக்கினார். தீமைக்குப் பதில் தீமை செய்யாது, நீமை செய்வேருக்கு நன்மை செய்வதே, சிறந்த வழியென, அவர் என்றும் உபதேசித்ததுபோல், சிலுவைப்பாடுகள் மத்தியிலும் அதைச் சாதனையால் வெளிப்படுத்தினார். உதாரணமாக அவருக்கு, பிலாத்து செய்த அநீதியையும் இயேசுவுடைய பொறுமையையும் பார்க்கலாம். பிலாத்து ரோம நீதிபதி. இயேசு அவனுக்கு முன் நியாய விசாரணைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார். பிலாத்து செய்த பிழைகள் மூன்று, (அ) மூன்றுமுறை, விசாரணை நடக்கையில், இவரில் நான் ஒரு குற்றமும் காணவில்லை என்று சொன்னான். பரி. லூக்கா 23 : 4; 23 : 14; 23 : 22 பாருங்கள்' அப்படியானால் இயேசு "சுற்றவாளி" என்று சொல்லி அவரை விடுதலையாக்க வேணடும், ஆனால் பிலாத்து அப்படிச் செய்யாது, சிலுவையில் அறையும்படி ஒப்படைத்தான். (ஆ) பரபாஸ் என்ற கள்வன் மறியலில் இருந்தான். அவனையும், இயேசுவையும் சமமாய் பிலாதது நடத்தினான். விடுதலையாக்குவதற்கு இவர்கள் இருவரில் ஒருவரைத் தெரியும்படி சனங்களைக் கேட்டான். (இ) பிலாத்து தன் உத்தரவாதத்தை உபயமாய்க் கடத்திவிடப் பார்த்தான். முதலில், ஏரோதுவிடம் இயேசுவை அனுப்பி, தான் தப்பத் தெண்டித்தான், பரி. லூக்கா 23 : 7 பாருங்கள். திரும்பத் தன் கைகளைத் தண்ணீரில் கழுவி, "இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப் பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன்" என்று சொல்லி, தன் கடமையிலி தவறினான். ஆனால் இயேசு இந்த அநீதிகளின் மத்தியில் எப்படி நடந்தாரென்று பாருங்கள். அவருடைய எண்ணம், பிலாத்து செய்த தீமைகளைப் பற்றியல்ல, தன் பாடுகளின் மத்தியிலும் நன்மை செய்கிறவராய் விளங்கினார். பரி. லூக்கா 22 : 51 பாருங்கள். கெத்சமனே தோட்டத்தில் சத்தூரதியின் காதைத் தொட்டுச் சொஸ்தப் படுத்தினார்; அதே சுவிசேஷம் 23 : 34 பாருங்கள்; தீமை செய்தவர்களின் நன்மைக்காகச் செபம் செய்தார்; 23 : 42 - 43 பாருங்கள். சிலுவையில் தொங்குகையில் தன் வேதனைகளை மறந்து பக்கத்தில் தொங்கிய, மனஸ்தாபப்பட்ட கள்வனைத் தேற்றினார். தன் சுகம், நயம் தேடாமல், தன் பாடுகளை மறந்து, பிறருடைய நன்மையைத் தேடுதல், இயேசுவின் விசேஷ இலட்சணங்களுள் ஒன்றாய் இருந்தது. பிறருடைய நன்மையைத் தேடுவதில், அவர் தன்னுடைய முழுக் கவனத்தையும் முழுப்பலனையும் செலவிட்டார்.

(3) நகாதவர்களென்று புறக்கணிக்கப் பட்டவர்களை ஏற்று, அவர்களை மாற்றி, பெரியோராக்கல்:

இது இயேசுவுடைய ஊழியத்தின் ஒரு முக்கியமான இலக்காய், அவருடைய சீவிய காலம் முழுவதுமிருந்தது. பரி. லூக்கா 19 : 1 - 10 இல் சகேயுவுடைய சீவியம்; 8 : 2 இல் மகதலேனா மரியாளின் சம்பவம்; பரி. யோவான் 4 : 1 - 39 இல் சமாரிய ஸ்திரியின் கதை; மறுதலித்த பேதுருவை மாற்றி ஆதிச்சபையின் ஒரு பெரிய ஊழியனாக்கிய சம்பவம் முதலானவை. திருஷ்டாந்தங்கள், சிலுவையில் தொங்குகையிலும், பக்கத்திலிருந்த கள்வனை இரட்சித்து அவனைத் தம்முடன் பரதீசிலிருக்கச் செய்தது இதை விளக்குகின்றது. ஒருவனாயும், உதவாதவன் அல்லது ஒரு பிரயோசனமுமற்றவன் என்று ஒருபோதும் தள்ளிவிடாத இயேசு; அப்படிப்பட்டவர்களை ஏற்று, புதிய ஆட்களாக்கி, பெரியவர்களாக்கும் இயேசு.!!

(4) பிறர் உயிரடையும்படி தன் உயிரைப் பலியிடுதல்

"நானே நல்ல மேய்ப்பன். நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் சீவனைக் கொடுக்கிறான்" என்று போதித்த இரட்சகர், தன்னைத் தானே சுயபலியிட்டார். மனுஷ சீவியத்தின் அடிப்படையான விதிகளில் ஒன்று, ஒரு ஆள் ஒரு நல்ல காரியத்தைப் பெறவேண்டுமானால், வேறொன்று கிரயமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக, சுடுதண்ணீர் தேவையானால் அடுப்பில் விறகு எரிந்து சாம்பலாகின்றது; மோட்டார் வண்டி ஓடவேண்டுமானால், பெற்றோல் எண்ணெய் எரிந்து அற்றுப்போகின்றது; மாணுக்கன் சேரதனியில் அருகூல மடையில் நித்திரை, விளையாட்டு முதலியவைகளைக் குறைக்கின்றான். உலகத்தை இரட்சிக்கும் படி, இயேசு அனேக பாடுகள் பட்டார், சிலுவையில் தன்னையே கப பலியாய்ச் செலுத்தினார். பல காயங்கள் அடைந்தார். இயேசுவின் காயங்கள் ஆணிகளாலும், முள் முடியிலிருந்த கூரிய முள்ளுகளாலும், சாட்டியாலும் உண்டாகிய காயங்கள் மாத்திரமல்ல. அவருடைய ஊழிய காலம் முழுவதும் பல காயங்கள் அடைந்தார்: மார்க்க காரியங்களில் பெரியவர்களாய் மதிக்கப்பட்டவர்கள், குருடரான வழிகாட்டிகளாயிருத்தல், பொறிகளில் அவரை அகப்படுத்த முயற்சி செய்தல், அவர் தெரிக்தெடுத்த சீஷரே அவருடைய பெரிய சோக்கங்களை விளங்காது, பிழையான சோக்கங்களுடன் நடத்தல், அவரின் அரிய உபதேசங்களைப் பிழையாய் விளங்குதல், உண்மையை அங்கீகரிக்கத் தவறுதல், முதலிய இரத்தக் காயங்கள் மூன்றரை வருட ஊழியத்திலும் இயேசுவுடைய அனுபவமாய் இருந்தது.

இயேசுவின் சுயபலி செலுத்தல், மற்றவர்களின் நன்மைக்காக காயங்கள் அடைதல், அவர் மரித்த சிலுவையை ஓர் ஆச்சரியமான சிலுவையாக்கிற்று. ஆகவே சென்ற 20 நூற்றாண்டுகளும், கல்வாரி மலையில் நாட்டப்பட்ட இச் சிலுவையைப் பார்த்து, அனேகர் பரவசமடைந்தும், தங்களையும் தங்கள் சுகத்தையும் மறந்தும், அங்கிருந்து புறப்பட்டு, எல்லாத் திசைகளிலும், பூமியின் எல்லாப் பாகங்களுக்கும் சென்று, சுயபலியாய், பிறர் நன்மைக்காகச் சேவை செய்கின்றனர். சிலுவையின் ஆச்சரியம்!! சிலுவையில் தொங்கும் இயேசுவே, சிலுவையின் ஆச்சரியம். காமும் அவரைப் பின்பற்றுவோமாக.

நியாய கக்கதவ டைத்தநா ளடைபட்ட
செப்பரிய யோட்ச கதியின்
செம்பொற் கபாடந் திறந்தநாள் தாரணிமீ
நினைக் காண கவே
மாயம் புரிந்தகண் டானப் பரசனை
மடித்தநாள் தன்றி யறியா
மாயவி கட்கென்று மழியாத பேரின்ப
வாழ்வருள் வேழை மனுவாய்
நேயமொ டுதித்துநன் னெறியையுப தேசித்து
நீசர்கட் காய்ப்பின னொலி
நின்றநாள் வருதேவ நிதியின் றண்டனையை
தேர்ந்தநிய பாடைத் தைய
காயம் படச்சிலுவை மீதுயிர வைத்தியா
கருணைசெய்த நாள்கொ லந்தக்
கருணு கன்றனிரு சாரு வித்தமலர்
கருதி யஞ்லி செய்குவாம்.

— H. A. K.

இசையும் இறைவழிபடும்

நாவா உன் புகழை இந்த
நாயேன் வந்து சொல்ல
தேவா அருள் செய்வாய்
இந்தச் சிறியேன் மனு இது.

— நற்செல். ஆரோக்கியராஜ்

கடந்த திருப்பேரவைக் (Synod) கூட்டத்தில் இறந்தி விரும்பிக்குத் தலைமைதாங்கிய Captain Dr. செல்வராஜ் அவர்கள் நடுச் சபையின் வளர்ச்சிக்கு வருங்காலங்களில் சபை வணக்கத்தில் தமிழ்ச் சங்கீதத்தை உபயோகிப்பது நலமும் தகுதியும் எனக் குறிப்பிட்டதாக அறிகிறோம். அதே கூட்டத்தில் பிரதம அத்தியட்சர், உயர் மறைத்திரு. சொலமன் அவர்கள் 'ஆலில சங்கீதமும் வணக்கத்துக்கு வேண்டியதுதான்' என்று [illegible] கூறியிருக்கிறார். இது அல்லது அது என்ற முடிவுக்கு நாம் வரவில்லை. வரவும் முடியாது.

இசைபடி சான் உனக் கவர்க்தான் ஓர் அடியான் (இராவணன்) என தமிழ்க் கரப்பியம் ஒன்று கூறும். மோசே கால முதல் தாவீது, சாலோமோன் காலம்வரை பற்பல வாத்தியங்களுடன் இசைபடிக் கர்த்தரைத் துதித்தார்கள் எனத் திருமறை கூறுகிறது.

நம்மை ஈடேற்ற வந்த இறைமகன் இயேசு இம்மையில் பிறந்த போது வான தூதர்கள் இசைபாடி கற்செய்து அறிவித்தார்க ளல்லவா? மறுமையிலுள்ள தூயவர்களனைவரும் இசைபடி இறைவனைப் போற்றிய வண்ண மிருப்பதாயும் திருமறையில் படிக்கிறோம். இசை, இம்மை மறுமை இரண்டிலுமே இறைவனைப் பாடிப் பணிய உதவியானதெனக் காணப்படுகிறது.

உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களையும் தன்வயப்படுத்தி, பாடும் அன்பரையும் கேட்போரையும் ஒன்றுபடுத்தி இசை லயப்படுதலும், பண்ணும் பாட்டும் இசைந்து நிற்பதாலும் சங்கீதம் 'இசை' எனப் படலாயிற்றோ! இந்த இசை - சங்கீதம் - தேசத்துக்குத் தேசம் வேறுபட்டிருக்கக் காணலாம். வாத்தியங்களும் அப்படியே.

இற்றைக்கு நாற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்கு வந்த மேனாட்டு மிஷனரிமார் பலவோ இன்னல்களின் மத்தியில் கல்வியினும், வைத்தியத்தினும் கற்றோரை உருவாக்கி, கிறிஸ்தவ அறிவித்தனர். அழகிய ஆலயங்களைக் கட்டி ஆராதனைகளில் ஆங்கில

(தொடர்ச்சி 3 ஆம் பக்கம்)

தூய வாரத்தில்....

நமது ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து உலகில் மானுடனாய் இருந்த காலத்தில் கற்பிப்பவராயும், நன்மை செய்பவராயும், (சொல்பவராயும், சொல்வதைச் செய்பவராயும்) காணப்பட்டார். அவர் பேசுக, செயல் யாவும் மனிதரின் மறுமைக்குரிய தேவைகளைக் குறிப்பனவாயிருந்தன. மறுமை வாழ்வே மேல்; அந்த அழிவில்லா வாழ்வை அளிக்கவே வந்தேன்; அதைப் பெற வாருங்கள் என அழைப்பவராயிருந்தார். 'அவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

அவர் அறிந்ததைக் கொண்டு அறியாதவற்றை விளக்கும் அரிய ஆசானுமிருந்தார். யாவையும் உவமைகள் மூலம் பேசினார். மக்களின் வாழ்வோடு அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தினார். 'அவர்களோ இன்னும் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.'

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Morning Star

5TH APRIL, 1968.

IF THERE WERE NO EASTER

As we celebrate the glorious festival of Easter once again, we should like to ask our Christian readers to meditate closely on what the consequences would be to them and the world if there were no Easter. If the stone had not been rolled away from the sepulchre and if we still had a dead Christ in the sealed tomb, our gospel and our faith would be an illusion without real foundation, our religion would be meaningless, our hearts would be joyless and our lives would be comfortless and hopeless.

That is exactly what St. Paul impressed upon the members of the Corinthian Church. In his first Epistle to the Corinthians he reminds them: "If Christ was not raised then neither our preaching nor your faith has any meaning at all" (Phillip's translation). It was necessary to say this to the Corinthians, because to the Greeks the idea of the resurrection from the dead was not merely novel, it was unwelcome. It was opposed to the current Greek conceptions about the condition and destiny of the dead. The Corinthians were recent converts and did not, all of them, know what a Revelation from God meant and involved. They thought that it was much like one of their own philosophies, something to be reviewed, discussed, partly accepted and partly rejected, at their pleasure. There was much in Christianity that they liked and accepted, without difficulty, nay with enthusiasm; but 'the resurrection of the dead' some of them at any rate could not tolerate. Their difficulties about it arose out of their physical speculations, their theories about the universe, their ideas of the nature and destiny of beings. They were prepared to continue as Christians without believing in the Resurrection of Christ. To them the Resurrection of Christ was only one article of the Christian faith; if they gave it up, they thought they could still believe the rest. They may have flattered themselves that they still retained a firm hold upon all that was essential in it, giving up legendary additions to the simple story of the life of Christ, additions which their Greek Science had pronounced impossible. They were still willing to believe in a Christ who displayed before the eyes of men a perfect example, did many works of wonder and of love, taught a heavenly doctrine, and died a cruel and shameful death as one of the greatest, if not the greatest of martyrs in the world. It is to such persons that St. Paul declares, with all the strength of conviction he could command, that, if Christ had not risen from the dead, all Christian Gospel and Faith would be futile.

Are there not some Christians today who belong to this category of the members of the early Corinthian Church? There are, as suggested in the article appearing in this issue entitled: 'Is the Resurrection a Fact or a Fantasy?'

We should, therefore, like to remind such unbelievers, and refresh through repetition all others, that the Resurrection of Christ is the foundation-fact on which the Christian faith rests. This was the message of the Apostles, specially Peter and Paul. With its light and glory, with its beauty and power, it has changed all history. It is the rock on which Christianity was founded. If there were no Easter, Christianity would have no adequate explanation. Secondly, without Easter God's plan of the redemption of man would be incomplete. The Death on the Cross by Christ by itself would have been a purely human event, without any difference from that of any other high-minded and loftily-moved man for a cause to which he is attached. Only a Risen-and Living Saviour can be the mighty Conqueror over sin and death and the grave. Only such a Saviour can quicken those who are dead in trespasses and sin, and give them eternal life. Finally, without Easter there would be no hope of immortality. Socrates said "Hope is the mainspring of life". The Christian's hope is a lively hope. Because Christ has risen from the dead, the Christian is able to boast "I know my Redeemer lives". The story is told of how, before Columbus discoverd America, the words "*Ne plus ultra*" (No more beyond) were engraved on the old Spanish coins. But after Columbus broadened the horizon with the discovery of America, the inscription on the coins was changed to *Plus ultra* (More beyond). We can similarly claim, now that Christ has risen from the dead and lives today and for ever, that "there is more beyond", He lives, and therefore we shall live also,

THE RESURRECTION OF CHRIST — A FACT OR FANTASY?

By the Rev. S. S. Arulampalam

The miracle of the Risen Christ has always posed a problem to the human mind. During the first century the men who doubted this fact were not the ones within the Christian community but those outside the Church. The Jews and the Romans of the early centuries considered the evidence of the empty tomb as a desperate attempt by the disciples of Jesus to bolster a dying movement and so they totally rejected the resurrection of Jesus. But, in recent times, doubts about the resurrection have been raised from within the Church and surprisingly by Church dignitaries. Men of the calibre of Bishop Robinson and Bishop Pike have not only challenged the relevancy of every article of faith but have also quite boldly declared some of them to be incredible. They maintain that with the change of world-views and cultural patterns there should be a corresponding change in the faith of the modern man. It would, therefore, be reasonable to ask the question whether changing cultural patterns or ideas have any bearing on our faith in the reality of the resurrection. If it did, then the resurrection of Christ would no longer be a fact of history but a fantasy of the human mind.

The Church's affirmation about the resurrection of Christ is one that is grounded in history. But, when we say that it belongs to history, we should be cautious to point out that it is not a mere recording of facts. The resurrection of Jesus is both history and interpretation of history. We cannot have one without the other. We say that it belongs to the realm of history because we affirm that something happened after the death of Christ. And whatever that happens within time or space must necessarily be rooted in history. Therefore, we maintain that this event is historical. Yet pure historical investigation will not lead us anywhere unless it is accompanied with a particular interpretation. A thorough-going historical investigation without any interpretation may lead us only to a feeling of despondency at the end of our search, as it is found in the Gospel according to St. John, "They have taken away my Lord and I do not know where they have laid him" (John 20; 13). But it is only a person with a deep faith who can proclaim the triumphant song, "He is risen".

The mistake that we moderns make is to sacrifice history for the sake of interpretation. In order to make our faith in the resurrection more acceptable to the critical mind of the modern man we have left out that which is most essential to our belief — namely history. A short analysis of two of our radical theologians will illustrate this point. Reared in the tradition of the Existentialists' School, Professor Rudolph Bultmann writes thus about the resurrection — "The real Easter faith is faith in the word of preaching which brings illumination. The resurrection is not in itself an event of past history. All that historical criticism can establish is the fact that the first disciples came to believe in the resurrection ..... But the historical problem is scarcely relevant to the Christian belief in the resurrection". From this passage it is very clear that the important thing about the resurrection, according to Bultmann, is the belief in the event and not the event itself. Even if a historical inquiry should disprove the event, it wouldn't make any difference to his belief because it is not based on any objective fact. Writing in a similar vein, Professor Paul Van Buren says that the "secular meaning" of Jesus' resurrection from the dead is that Jesus' followers "found themselves caught up in something like the freedom of Jesus Himself, having become men who were free to face even death without fear". Van Buren unlike Bultmann does not even consider the possibility of a resurrection. The all-important thing for him is the experience of freedom that the disciples had. From a passing reference made to these two theologians it has become evident that in our attempt to make the resurrection of Christ relevant to modern man, we have fallen into a grave error of reducing an objective fact to a mere subjective experience. And if the resurrection of Christ is to be interpreted merely in terms of these philosophical categories, we can no longer refer to this event of the resurrection as a fact but rather declare it as a figment of our imagination.

The only alternate interpretation left for a true understanding of the resurrection is the historical one, for which we have ample evidence from the New Testament. I shall, however, refer to only two important incidents from the New Testament to prove the reality of the resurrection. The first one is the public appearance of the Risen Christ to five-hundred people at the time time (1 Cor. 15; 6). This account of the appearance proves beyond reasonable doubt the reality of the resurrection as an objective fact. If the appearances of Jesus were confined to only his disciples, then we could even postulate a theory of hallucination. But scriptural evidence is contrary to such a theory. Secondly, when the encounter between the Risen Christ and His disciples did take place, it was a real surprise to His followers. They never expected to meet Him face to face and, therefore, we find that the recognition of the Risen Christ by the disciples was a slow and painful process. This was the reason why Thomas, the disciple, kept on doubting till he was fully convinced that Jesus had actually risen from the dead. If Thomas, a close companion of our Lord, found it hard to believe the resurrection, how much harder would it be for us who live two-thousand years after the incident. And yet it is true, "Blessed are those who have not seen and yet have believed" (John 20; 29).

Meditation on the Cross.

"TRULY THIS WAS A SON OF GOD".

Mark 15; 39.

It was not an ordinary man who died on the Cross at Calvary. He was, in the words of the Roman centurion, "a son of God". It may be thought that the centurion regarded him only as one worthy to be deemed a super-human person, to be numbered among the Roman gods. We could thus describe the Roman officer's faith as a pagan faith. He did not yet have a true knowledge of the true God. What he felt was merely a vague awe and he knew no better than a gallery of gods.

Right against this view, John Masefield in his Good Friday drama represents the wife of Pilate asking at nightfall the Roman centurion: "Do you think he is dead?" "No, lady", is his reply. "Where is he?" asks Pilate's wife. The centurion replies firmly: "Loose in the world, lady; where neither Romans nor Jews can stop him". This view seems to be that of the Gospel writers too. They found the proclamation of the centurion a confession of faith in their Master and Lord. Well it may be said that the man who killed Jesus was his first follower after His death. Obviously he was a man of honour, who changed his mind on the basis of new evidence. He must have been deeply influenced by the courage of Jesus on the Cross - by the evidence of goodness and greatness - by His prayer for His enemies, by His promise to the thief that he shall be with Him in paradise, by His utter resignation of His life into the hands of His Father. What other conclusion could this man have come to? What other conclusion can we ourselves come to, unless our minds are clouded by prejudice or our eyes are 'bandaged by stereotyps'?

Jesus' death was in perfect keeping with the claim which He had made: "I have power to lay down my life, and I have power to take it again". "No man takes it away from me, I lay it down at my will".

This was no idle boast. On the Crucifixion Day He laid it down; and on the Day of the Resurrection He took it up again. What courage, what loyalty and what love!

In saying this, we have not reached the climax. Jesus has other powers. He has power to relate His death and resurrection to our lives. He is the electric Christ. He can put courage into us, and transmit loyalty to us. He went to the Cross. So did many of His followers to the cross, the burning stake and the hungry lions. But His loving heart can set another on flame. He can make, and does make, the spark in us to become a flame, a conflagration of love.

Two stories will illustrate this fact. Once certain Christian missionaries had gone to Clovis, the king of the Franks. They told him the story of the Cross. And, as he listened, the hand of the old king stole to his sword hilt. Gripping it tightly, he said: "If I and my Franks had been there, we would have stormed Calvary and rescued Him from His enemies".

The Moravians had sent a mission to Greenland. Finding the natives totally ignorant of the meaning of sin, guilt, righteousness etc., the missionaries thought it well to begin by educating them. The result was so utterly negative that they decided to leave. Whilst waiting for a vessel, one of the missionaries thought that he would test the truthfulness of his translation of a portion of the Gospels by reading it to the natives. After he had read of the sufferings and death of Jesus, there was silence. At length the chief rose and said: "Read it again". When the reader had finished the second reading, the chief said: "What you read, is it true? You say it is true; then, why did you tell us that first? Now we know, you must not go. We will listen to the words of the Man who suffered so for us". The Cross conquered.

The Crucifixion yet is not the climax; nor is the Resurrection. The climax came to Mary, when the Living Lord hailed her: "Mary", and she answered "Rabboni". The climax comes when Christ calls our name and we give the answer with our life's devotion.

L. S. K.

Letter to the Editor

CRUCIFIXION CONFOUNDS EVOLUTION

Lent and Crucifixion are meaningless unless we acknowledge and accept the teaching of the Bible that man was created physically perfect in the beginning. He was created suddenly. That man disobeyed his *Creator* and sinned and, therefore, needs a Redeemer to blot out his sins. We should also accept that man may receive eternal life as a free gift from God on the condition he repents of his sins and obeys his *Creator*. Jokes about man's supposed "evolution" from monkeys and apes are always being told. From time to time "scientists" claim remarkable discoveries by which the 'Doctrine of Evolution' is supposedly transported from the realm of theory into fact. Men recently claimed to have found giant apes which approach the size of man, and are somewhat similar in other ways; it is assumed that they are the immediate ancestors of modern man. But researchers have also found buried in strata giant ferns, giant crabs, giant tigers, giant elephants, and giant men! It is only logical that giant apes would also be found! But they are still apes, not "men". Therefore, giant apes prove nothing about man's supposed "evolution" from monkeys and apes!

Constantly, in one way or another, the idea of evolution is perpetuated in your mind. And there is a reason why Evolution makes belief in God and the Bible impossible. Evolution denies the necessity of an Almighty Creator God. It tries to turn "out of doors" the One who states that He is the Creator of all things. It implies God never existed. And it makes the Bible appear as a colossal lie! *Evolution also denies the necessity* of a Redeemer for, if there is no God, then there is no Spiritual Law to break. No obedience is required of anyone. And evolution consequently leads you to believe that physical death is the "end of the road" for you! Today, teachers and professors in all levels of education are putting the Evolutionary Concept in the minds of the youth. It strikes like a viper at the very roots of true Christianity. This lie works on a child's subconscious mind, repeating over and over again "God didn't really mean it when He said in the Bible". In the beginning God created the Heaven and the earth'. The mind, therefore, reasons. "If the first words of the Bible are false, then the whole Bible is false or the Bible doesn't ring true with what Science tells us about Evolution, so the Bible must be false". Soon he is an atheist before he realizes it.

"Satan which deceiveth the whole world" (Rev. 12; 9) planned it this way. For the "father" of all lies (John 8: 44) is the true author of the "Theory of Evolution". The word "theory" means "we think". A "theory" is not a proven fact.

The Theory of Evolution claims that our earth came into existence by slow progressive changes of matter which already existed. It implies that matter has always existed. Evolution denies that God had anything to do with designing and creating the earth. It removes God from the picture entirely and so the Satan-inspired Theory of Evolution flatly denies the Word of God. But the Bible dogmatically states God exists and that He created all things (Gen. 1: 1), that God acted on matter from the outside. The Bible always means exactly what it says!

S. P. K. Solomon.

A PRAYER

We adore Thee, O Christ, Son of the living God, Who didst rise in great triumph from the grave, and didst bear in Thy pierced hands the keys of hell and death. We rejoice, O Lord our God, in Thy almighty power and glory. Raise Thou us up with Thee, O blesssed Saviour, above all earthly desires. Inspire us with thoughts of joy, of hope, and love. Enter Thou within the chamber of our hearts and say unto us, "Peace be unto you". Give us the grace to see Thee, Blessed Saviour, the eyes of our understanding being enlightened, that we may know Thee walking by our side, in this our earthly pilgrimage. Come unto us, O our Lord, and dwell within us. Abide with us through our night of weeping. Make Thyself known to us in the Breaking of Bread. Teach us, O blessed Lord God most High, to look and see Thee beyond this dark, tempestuous sea, standing on the everlasting shore of peace; and suffer us to come unto Thee through the waters. Give us grace, O Lord our God, to arise with Thee, to leave all for Thee, that we may be made like unto Thee, that we may follow Thee, O Thou Blessed Lamb of God, whithersoever Thou goest. *Amen.*

Reproduced from a Chain of Prayers Across the Ages.

COMMON APPEAL FOR PEACE IN NIGERIA BY THE ROMAN CATHOLIC CHURCH AND THE WORLD COUNCIL OF CHURCHES

In a common statement issued simultaneously in Rome and Geneva, the Roman Catholic Church and the World Council of Churches voiced an urgent appeal for an immediate cessation of armed hostilities to the contesting parties in the Nigerian conflict.

This is the first time that the Roman Catholic Church and the World Council of Churches have appealed together to all men of good will throughout the world to unite their voices in prayer to God for the achievement of peace.

For the Roman Catholic Church the statement has been issued under the authority of His Holiness Pope Paul VI. For the World Council of Churches it has been authorized by the Officers of the Central Committee: Dr. Franklin Clark Fry, Chairman, Dr. Eugene C. Blake, General Secretary; Dr. Ernest A. Payne and Principal Russell Chandran, Vice-Chairman.

Both the Roman Catholic Church and the World Council of Churches — a fellowship of more than 230 Protestant and Orthodox churches — have previously pleaded for peace in Nigeria in separate statments.

The text of the common statement reads as follows:-

"The Roman Catholic Church and the World Council of Churches unite in one voice in a most urgent appeal to both contesting parties for an immediate cessation of armed hostilities in this sad conflict and for the establishment of a lasting peace by honourable negotiations in the highest African tradition.

Anguished at the appalling loss of life caused by the war we most solemnly recall to both parties, and to the world in general, the sacredness of human life, of which God is the sole Arbiter of its earthly duration, and in His Name appeal for the respecting of His rights especially in the avoidance of all atrocities, general massacre, mass hatred and vindictiveness.

We further point out that war is an inhuman and futile attempt to settle disputes. In this sad conflict, especially, armed hostilities cannot achieve a settlement of the differences; on the contrary, they are liable to bring on a scale that is frightening to contemplate, only further loss of life, starvation, suffering and devastation. Even if, against all right reason, armed hostilities continue, the parties can never achieve peaceful co-existence without a negotiated settlement. The longer hostilities endure, the more innocent lives will be sacrificed in violence and bloodshed, the more impoverished and devastated will become this beloved erstwhile land of promise.

We appeal to all peoples involved in this conflict to act with mercy and compassion at this time. We exhort in particular all on both sides who hear the Voice of Christ, and are inspired by the supreme example of His redeeming love on Calvary, to meet the challenge of the present crisis by the heroic practice of Christian Charity, which demands that we all forgive and love in Christ those with whom we are in conflict. For war always sows in the natural heart of man seeds of deep hatred and separation that jeopardize co-operation between the parties to the conflict even on the natural plane, and make peaceful co-habitation as children of God difficult. In the overcoming of the difficulties may Christ, the Way, the Truth, and the Life, be the inspiring and compelling example for the establishment of His peace among all children of our common Father in Heaven.

We appeal in particular to the African Chiefs of State to offer the contribution of their counsel, their suggestions and, should the case arise, their mediation, with a view to the resolution of this sad conflict.

While it is not our part to declare on the issue of contention, we are bound to call the most immediate attention to the sacred issue of the human right to life itself, which is so seriously threatened on such a vast scale by the horrors and effects of the war. We therefore urge governments and international agencies in a position to act effectively in this matter to secure a denial of external military assistance to both parties, an immediate cessation of hostilities, the necessary assurances of security to both sides on the laying down of arms, and a negotiated peace.

Deeply concerned with the needs for relief in the necessities of life among the suffering peoples, we appeal for co-operation among all international relief agencies in the meeting of the grave needs which will continue long after armed hostilities have ceased. We request that understanding facilities be extended by both sides to such international agencies for the supply of relief, and to ministers of religion and mercy whose privileged role in the distribution of the relief is of particular importance in this situation.

We appeal to all men of good will throughout the world, and especially among the contesting parties, to unite their voices to ours in prayer to God for the achievement of the most immediate and lasting peace, and to use all their efforts to secure this treasured ideal."

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. Abraham Saravanamuthu Thambiratnam, residing at Manipay, at the American Ceylon Mission Press, Uduvil Road, Manipay, on Friday, 5th April, 1968.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org